

PSALM 27:1-6

1 Een psalm van David. De HEERE is mijn Licht en mijn Heil, voor wien zou ik vrezen? De HEERE is mijns levens kracht, voor wien zou ik vervaard zijn? 2 Als de bozen, mijn tegenpartijen, en mijn vijanden tegen mij, tot mij naderden, om mijn vlees te eten, stieten zij zelven aan, en vielen. 3 Ofschoon mij een leger belegerde, mijn hart zou niet vrezen; ofschoon een oorlog tegen mij opstond, zo vertrouw ik hierop. 4 Een ding heb ik van den HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN, om de liefelijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel. 5 Want Hij versteekt mij in Zijn hut, ten dage des kwaads; Hij verbergt mij in het verborgene Zijner tent; Hij verhoogt mij op een rotssteen. 6 Ook nu zal mijn hoofd verhoogd worden boven mijn vijanden, die rondom mij zijn, en ik zal in Zijn tent offeranden des geklanks offeren; ik zal zingen, ja, psalmzingen den HEERE.

Het heil komt tot ons in het duister, maar het laat ons daar niet. Het geeft licht aan hen die zitten in het dal van de schaduw des doods. Na onze bekering is onze God onze Vreugde, onze Leidsman, Leraar, en ons Licht in iedere betekenis van het woord; Hij is licht in ons, licht rondom ons, licht dat door ons weerspiegeld wordt, en licht dat aan ons geopenbaard moet worden. Let erop dat de Heere niet alleen maar licht gééft, maar dat Hij het Licht is; dat Hij niet alleen heil schénkt, maar dat Hij het Heil is. Hij die door het geloof God heeft gegrepen, heeft alle zegeningen van het verbond in zijn bezit.

Het hebben van meer doelen leidt tot verwarring, zwakheid, teleurstelling. De mens met één boek is voortreffelijk; de mens met één levensdoel is succesvol. Laat al onze liefde zich samenballen tot één liefde, en laat zij gericht zijn op de hemelse dingen. God oordeelt ons in hoge mate naar de begeerte van ons hart. Hij is het juiste doel voor al ons streven. Alles wat wij van de Heere begeren,

moet heilig, nederig, vast, onderworpen, en vurig zijn, en het is goed als dit alles, net als bij de psalmist, tot één geheel versmolten is.

Gezien Davids ernstige omstandigheden hadden wij kunnen verwachten dat hij verlangde naar rust, veiligheid en nog duizend andere goede dingen; maar nee, hij heeft zijn hart op de parel gezet, en wil verder niets. 'De liefelijkheid des Heeren te aanschouwen' is waar zowel aardse als hemelse aanbidders op uit zijn.

Wij moeten ons niet bij de bijeenkomsten van de heiligen voegen om te zien en gezien te worden, of alleen maar om de voorganger te horen; wij moeten de samenkomsten van de rechtvaardigen bezoeken met als deugdelijk oogmerk dat wij meer over de liefdevolle Vader zullen leren, meer over de verheerlijkte Jezus, meer over de mysterieuze Geest. Opdat wij met meer liefde onze glorierijke God mogen bewonderen, en Hem met meer ontzag mogen aanbidden. Wat een uitdrukking is dat, 'de liefelijkheid des Heeren'! Denk daar eens over na, lieve lezer! Wat een aanblik zal dat zijn als iedere gelovige volgeling van Jezus 'de Koning in Zijn heerlijkheid' zal zien! O, wat een oneindig gezegend gezicht!

Godvrezende mensen van weleer baden in geloof, zonder weifelen, en spraken over de verhoring van hun gebeden als over een vaststaand feit. David was door het geloof zo zeker van een glorieuze overwinning op allen die hem belaagden, dat hij met zichzelf afsprak wat hij zou doen wanneer al zijn vijanden voor hem ter aarde lagen; die afspraak was precies datgene waar dankbaarheid op aandrong. Laat hij die dat wil, zwijgen; de gelovige moet, als zijn gebed wordt gehoord, ook zijn lofprijzing doen horen. En laat hij die dat wil, de ijdelheden van de wereld bezingen; de gelovige bewaart zijn lied speciaal voor de Heere.

Overweging:

Een hemelgerichte geest koestert niet meer dan één wens.

